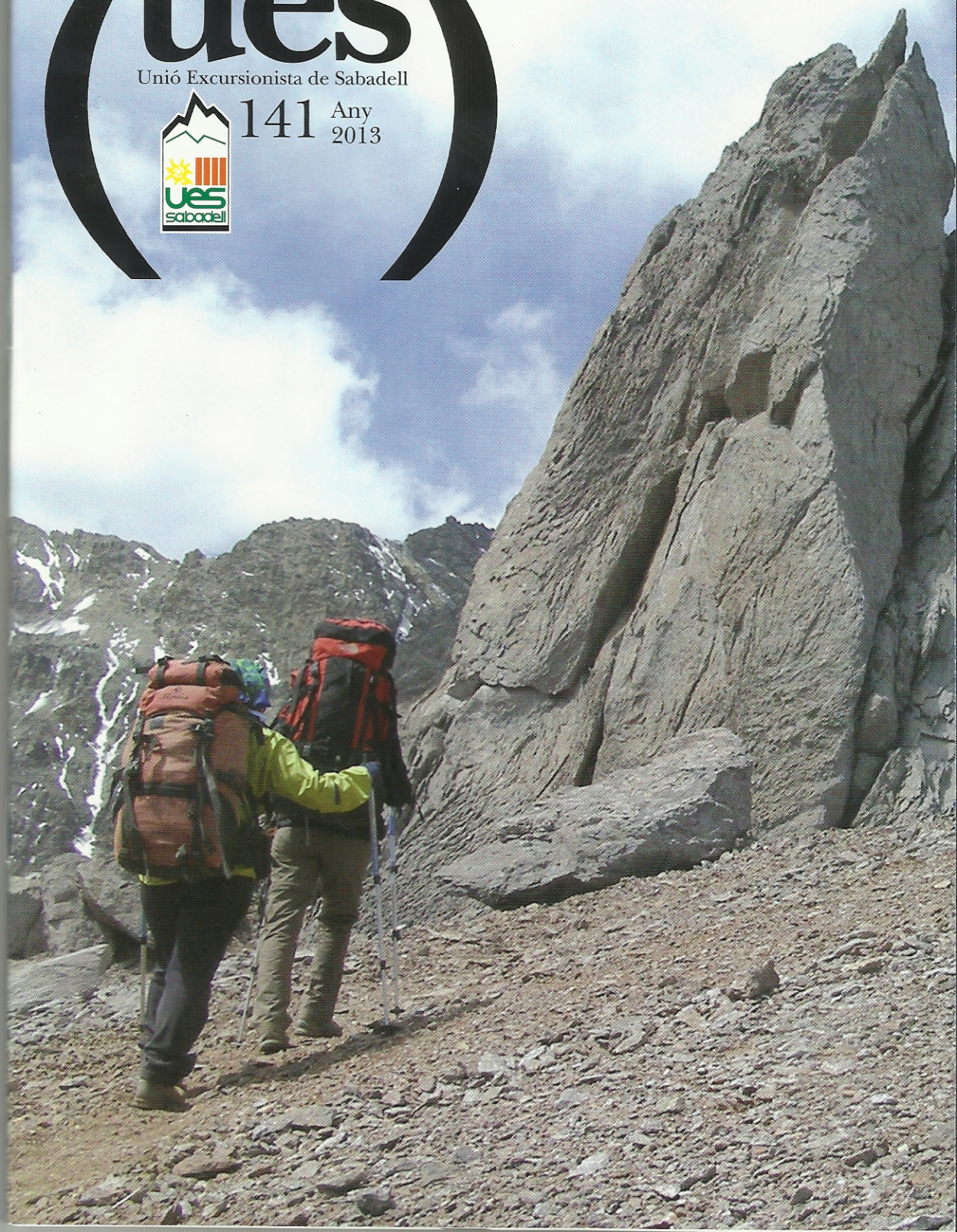

(ues)

Unió Excursionista de Sabadell

141 Any
2013

ues

Unió
Excursionista
de Sabadell

141 any 2013

UNIO EXCURSIONISTA DE SABADELL

Salut, 14-16
Apartat Correus, 421
08202 SABADELL
Tel. 93 275 87 12
Fax 93 725 05 90
e-mail: info@ues.cat
web: www.ues.cat

Comissió del Butlletí

Redacció:

Marina Antúnez Ferrer,
Elisabet G. Bordas,
Jordi Roca i
Albert Roig Deulofeu

Disseny i maquetació:

Jordi Roca Tubau

Correcció:

Manel Bonafacia Roger

Maquetació i Impressió:

31GRÀFIQUES SBD, SL.
Passatge Teodor Llorente, 22
08206 Sabadell
Tel. 93 748 02 66

Dipòsit Legal: B-46479-70

Publicació adherida a la
Federació d'Entitats
Excursionistes de Catalunya,
Federació Catalana d'Esports
d'Hivern, Federació Catalana
d'Espeleologia, Federación
Española Deportes Montaña y
Escalada, Federación Catalana
d'Entitats Corals i Federació de
Curses d'Orientació de Catalunya

Portada:

"Expedició a l'Aconcagua".
Foto: Elisenda Marcos

Contraportada:

Parada de llibres St. Jordi 2013.
Fotos: Marina Antúnez

Sumari

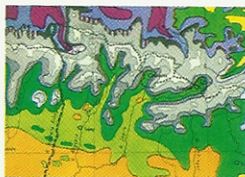
4 Famílies.

5 Editorial. Comissió Butlletí

6 Arxiu Fotogràfic de la
UES. Lluís Fernández

10 La història dels nostres
boscos. Francesc Macià

12 Yukon, la darrera
frontera. Joan Real

19 La bella desconeguda:
Eivissa. Tuietes d'en Bossa

23 Rèquiem per la
Capella dels cortins.
Albert Masó i Òscar Masó

25 Guimerà i la Vall
del Corb (II).
Antoni Aparicio

27 Campionat d'Europa
de Rogaining
Ricard Masferrer Clarà

30 Regal de reis
a l'Aconcagua.
Elisenda Marcos

37 El riu Loira (França)
Regió dels Castells.
Joan Canals i Sallent

41 Pedalant pel
Cabo de Gata.
Mariona Grau

44 Raquel Garcia,
el descobriment
de la muntanya.
Montse Carbó i Hors

49 Els nostres minerals,
roques i fòssils.
Redacció

50 El Camí, la ruta del
senderisme cultural
dels Països Catalans,
arriba a Sabadell.
Montserrat Carbó

52 Visita a la Tomba de
Guifré el Pelós.
Jordi Roca i Tubau

54 Els nostres poetes.

55 Biblioteca UES.
Redacció

56 Les Tècniques de
Progrèssió Vertical (II).
Manel Llenas

58 Coneguem
les nostres seccions.
Redacció

59 L'opinió del soci.

Rèquiem per la Capella dels Cortins

Massís de Sant Llorenç del Munt i l'Obac

Albert Masó Garcia i Òscar Masó Garcia

Agraïments: a la Montserrat Barberà i al Josep M. Torras Homet

El passat mes d'agost de 2012 vàrem descobrir amb tristesa que la capella del Turó dels Cortins, elaborada per un soci de la UES, havia estat sostreta després de romandre més de 40 anys dalt d'aquest emblemàtic cim del massís de Sant Llorenç del Munt i l'Obac, situat a l'Oest del Montcau i a dins del terme municipal de Mura. Aquest enorme turó no es pot pujar caminant i cal saber grimpar per assolir-lo.

L'artesanal i bonica capelleta, estimada per tots els excursionistes, estava impregnada d'una sentida història de nobles valors, com ara la companyonia, el sentiment i la germanor entre les persones, així com l'estimació pels animals.

La seva desaparició se suma, malauradament, a la d'altres gentils capelletes del massís com la memorable i delicada obra del Pujol de la Mata i la capella del coll de Boix. Fins i tot ha desaparegut, als mateixos Cortins, una placa dedicada a un excursionista que tristament va morir al mateix lloc en el qual es va erigir el seu recordatori.

És per això que us fem cinc cèntims

de la història d'aquesta capella: perquè no caigui en l'oblit injust:

L'origen de la capella i els Quatre i Picu

La història va començar el tempestuós dia 5 de desembre de 1971: aquell matí, quatre amics i un gos portaren a peu des del carrer de l'Illa de Sabadell fins a dalt dels Cortins una capella construïda per un dels membres de la colla durant una convalescència quirúrgica. Varen anar fent torns cada 2 quilòmetres, amb la capella posada a l'esquena com si fos una motxilla, fins a pujar-la a dalt dels Cortins tot plovent i nevant. Hi va acudir més gent, però es va haver de resguardar del mal temps en una balma.

Aquests quatre amics, fortament lligats per l'amistat i l'amor per la Natura i la muntanya, formaren la colla dels Quatre i Picu, essent el "Picu" el seu gos inseparable.

La figura del "Pep"

L'ànima de la colla fou l'entranyable Eduard Prunera Filella (1924 - 1988), soci de la UES i conegut com a "Pep"

dins dels món de la muntanya i de la sardana, les seves dues grans aficions. De tarannà obert i altruista, ell va ser qui va construir la capella dels Cortins i va endegar les trobades anuals en aquest emblemàtic cim. Vivia a Sabadell, on primer hi tenia una botiga i després va treballar en el sortidor de benzina de l'avinguda Onze de Setembre d'aquesta ciutat.

El Pep també fou un escalador santllorentí apassionat, ja que amb 50 anys i escaig d'edat va obrir vies acrobàtiques al Paller de les Fogueroses, Ses Corts i la cova del Frare juntament amb el seu fill Joan i altres companys. A més, va ascendir amb l'històric Josep Barberà agulles insòlites com la de la Marabunta, el turó del Boc i una agulla que va ser dedicada a la seva persona: l'agulla del "Pep".

Les trobades al voltant d'una petita meravella

L'èpica pujada de la capella va suposar el punt d'inici d'una amical trobada anual dalt dels Cortins, que primer se celebrava a principis de desembre i més tard al juny. Cada any, amics, familiars i qualsevol persona que s'hi volia apuntar, anaven a rendir homenatge a la capella i als valors de l'amistat representats pels Quatre i Picu, tot fent una missa i una ballada de sardanes al voltant de l'obra del Pep. A més a més, el mateix Pep elaborava minuciosament al seu taller un simpàtic recordatori per a cadascun dels assistents a la trobada.

Any rere any, els Quatre i Picu van anar cuidant i conservant la capella, embellint l'obra amb campanetes i altres detallets treballats amb delicadesa. Dins d'ella s'hi conservava una imatge de la Moreneta i també un fantàstic llibre de registre, acompanyat de multitud de llapis i maquinetes de colors, que la colla anava reposant periòdicament (s'hi varen posar més de 20 llibres al llarg de l'existència de la capella!). Excursionistes, passejadors, famílies senceres amb infants

L'Eduard Prunera "Pep" sota l'antiga capella i amb el llibre de registre. Font: llibre dels Cortins

il·lusionats, escaladors i enamorats de la natura i del massís escrivien en el llibre dels Quatre i Picu amb respecte i sentiment. Aquells llibres feien goig de llegir i omplien l'ànima d'esperança i futur, sobretot en contemplar els dibuixos de colors traçats per la innocent quitxalla.

El viu record d'un llegat immaterial

Després de la mort del "Pep" i de l'acabament de les trobades, els Quatre i Picu varen mantenir el compromís d'homenatjar aquesta bonica història d'amistat amb la conservació de la capelleta i el seu llibre, uns símbols materials que, si bé ja no són entre nosaltres, formen part ensem amb un sentiment universal i inesborrable de pau, solidaritat, respecte i amor per la muntanya que el "Pep" i els Quatre i Picu varen saber transmetre'ns i que tots nosaltres portarem dins del cor per sempre.